

správa ze smlouvy té právní nárok na práce, stejně jako měla Štěpánka K., pokud smluvené práce konala, nárok na přislíbený plat. Tyto vzájemné smluvní nároky a závazky nepozbývají této své povahy tím, že Štěpánka K. mohla podle tvrzení stížnosti kdykoli zaměstnání bez povědi opustiti, poněvadž takovéto ujednání pojmově nevylučuje existenci smlouvy podle § 1151 o. z. o.

Na ostatní své vývody nalezne stížnost odpověď v nál. Boh. A 9617/32 a 9651/32, jež byly již shora citovány.

Č. 10.398.

Pojištění úrazové: O pojistné povinnosti závodových úředníků v pivovare.

(Nález ze dne 7. března 1933 č. 1073/31.)

Prejudikatura: Boh. A 5663/26, 7546/28, 7564/28.

Věc: Jan kníže ze Sch. v H. proti ministerstvu sociální péče o úrazové pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem úrazové pojišťovny dělnické v Praze z 9. ledna 1929 byl z podniku »pivovar vč. sladovny v C. a Č.« stanoven za příspěvková období 1925/I až včetně 1928/I diferenční pojistný příspěvek se 4 % úrokem z prodlení částkou 12.372 Kč 95 h. Námitkám zaměstnavatelky, omezivším se na otázku započitatelnosti platů úředníků zaměstnaných v kancelářské budově pivovaru, zemský úřad v Praze rozhodnutím z 28. dubna 1930 nevyhověl s tímto odůvodněním: »Pojistné povinnosti v podnicích podléhají jako úředníci závodní nejen ti, kteří podle své služební povinnosti zúčastní se vlastního provozu podnikového a zaměstnání jsou při výrobě aneb při dalších manipulacích v podnikových místnostech, skladištích neb jiných zařízeních k podniku náležejících, nýbrž i úředníci kancelářští, jestliže místnosti kanceláře nejsou dostatečně místně odděleny od vlastního podniku, jako jest tomu v daném případě. Úředníky stěžujícího si podniku dlužno považovati za závodové podle § 1 úraz. zák., jelikož při vykonávání svého zaměstnání přicházejí do styku s provozem podniku tím způsobem, že cestou do zaměstnání a zpět musí denně přecházeti pivovarský dvůr, kterým projíždějí těžké povozy, provádí se vážení a jiné činnosti, které tvoří část vlastního provozu pivovaru, jsou tudíž všichni adm. úředníci jmenovaného podniku vysazeni nebezpečí úrazu. Úrazový zákon stojí totiž v principu na kolektivitě pojistné povinnosti celého podniku, t. j. všeho zaměstnanectva, a nevyžaduje toho, aby zaměstnanci podniku při svých služebních úkonech museli se technického zařízení fysicky snad přímo dotýkat, nýbrž stačí pro pojistnou povinnost jejich nebezpečí úrazu in abstracto.«

Min. soc. péče potvrdilo nař. rozhodnutím v pořadu instančním rozhodnutí zem. úřadu z jeho důvodů.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss: — — —

Stížnost vytýká, že úřad vychází z nesprávného výkladu pojmu »závodových úředníků« podle § 1 odst. 1 úraz. zák., jimiž jsou podle judi-

katury jen úředníci, kteří v podniku úrazové pojistné povinnosti podrobeném vykonávají z povolání úkony přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku v místnostech k tomu určených. Lze prý tedy u výrobní činnosti považovati za závodové úředníky toliko zřízence, jejichž práce je ve fyzické souvislosti s výrobní činností, a od osob v podniku bezprostředně zaměstnaných takovým způsobem se vyžaduje, že jejich činnost jest nezbytnou pro nerušený běh práce v technickém oddělení podniku, nikoliv však úředníky, pověřené správními, hospodářskými pracemi v místně oddělených kancelářích. Přecházejí-li tito adm. úředníci při docházce do kanceláře a z ní částí pivovarského nádvoří, není tu práce, jež by byla ve fyzické souvislosti s výrobní činností podniku a byla by od nich takovýmto způsobem vyžadována, že tato jejich činnost by byla nezbytnou pro nerušený běh práce v technickém oddělení podniku. Pojem nebezpečí úrazu in abstracto nestanoví prý ani zákon ani judikatura, toto rozšíření úrazového zákona činí prý úřad svým výkladem § 1 úraz. zák.

Vytýkané tu nezákonnosti nař. rozhodnutí nemohl nss shledati.

Úrazový zákon podrobuje v § 1 odst. 1 úrazovému pojištění všechny dělníky a závodové úředníky zaměstnané v podnicích úrazové pojistné povinnosti podléhajících. Jsou tudíž z úředníků povinni pojištěním jen závodní úředníci. Za takové sluší považovati ony úředníky, kteří v podniku, podrobeném úrazové pojistné povinnosti, vykonávají z povolání úkony, přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku v místnostech k tomu určených (Sr. nál. Boh. A 5663/26, 7546/28, 7564/28). Není však třeba, jak míní stížnost, aby úředníci ti byli při výrobním procesu přímo zúčastněni, nýbrž stačí, že služební jejich úkony je přivádějí ve styk s technickým zařízením, čímž dán je předpoklad pro to, aby podle výše podané definice byli pokládáni za úředníky závodové. Požadavek, aby tento styk byl docela přímý v tom smyslu, aby se řečeného technického zařízení snad přímo fyzicky dotýkali, tedy fyzicky provozu se zúčastnili, nebylo by lze uvést v soulad se základním principem, na kterém vybudován jest zákon úrazový, který spočívá na zásadě nebezpečí úrazu in abstracto (Sr. Boh. A 7546/28).

Uznal-li žal. úřad, převzav důvody rozhodnutí zem. úřadu, že předpoklady hořejší definice závodových úředníků jsou in concreto splněny, ježto místnosti kancelářské nejsou dostatečně odděleny od vlastního pivovarského podniku, takže adm. úředníci přicházejí při vykonávání svého zaměstnání do styku s provozem podniku tím, že cestou do zaměstnání a zpět musí denně přecházeti pivovarský dvůr, kterým projíždějí těžké povozy, provádí se vážení a jiné činnosti, které tvoří část vlastního provozu pivovaru, musil nss žal. úřadu přisvědčiti, uváživ, že úředníci, procházejí-li pivovarským dvorem, který tvoří součást technického zařízení podniku, ježto jím projíždějí povozy pivovarské a na něm se provádějí i jiné činnosti, náležející k provozu pivovaru, přicházeli do styku s technickým zařízením podniku v místnostech k tomu určených.

Č. 10.399.

Pojištění úrazové (Slovensko): * Přestupek nezaplacení úrazových příspěvků podle odst. 1 č. 2 § 191 a) zák. čl. XIX:1907